

Ohlášky – neděle 18.10.2026

Dnešní neděle je **29. neděle v mezidobí**

Den Modliteb za misie. Svátek sv. Lukáše

- Pondělí sv. Izák Jogues a druhové
- Úterý sv. Irena
- Středa sv. Hilarion.
- Čtvrtek sv. Marie Salome
- Pátek sv. Jan Kapistránský
- Sobota sv. Antonín Maria Klaret
- Neděle 30.neděle v mezidobí. sv.Kryšpín
* * *
- **Upozorňuji na plakátky nabídky akcí Diecézního centra pro rodinu. Prosím vyplňte dotazník <https://q.me-gr.com/oak2qpvt>**
- 18. 10.26 **Mše v Sulejovicích NEBUDE**
- 18. 10.26 dnem modliteb za misie – misijní neděle, **koná se sbírka na misie**
- 18.10.2026 **Do Lovosic přijede na mši P.Petr Cvrkal a po mši bude na faře vyprávět o Bulharsku, kde prožil, jako salesián, mnoho let.**
- 22.10.26 18:00 3.koncert **Kudrmannovy Lovosice - kytarista Luboš Brabec**
- 23.10.26 od 19h Charita Lovosice při příležitosti 30. výročí založení pořádá v KC Lovoš, **slavnostní večer s kulturním programem.**
- 23.-24.10.26 od 18h fara **Trmice Duchovní obnova** Poznej Davidovo srdce – pořádá Škola Křesťanského života a evangelizaci.
- 30.10.26 17:30 Večer modliteb a chval sv. Václav Lovosice
- 5.11.26 17:00 Městská knihovna Lovosice a Římskokatolická farnost Lovosice pořádají **besedu Populární křesťané** v Lovosické knihovně. **První host- kněz Zbigniew Czendlik**, moderuje Jiří Nývlt – Macháně.
- 20.11.26 18:00 Kudrmannovy Lovosice TOČR
- 5.12.26 14:00 DDKT **Duchovní obnova Litoměřice + Lovosice - Jakub Sadílek OFM**

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	8:00* 9:00
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

**Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti**

Sulejovice

3. neděle v měsíci – 15.listopadu

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:00

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 47/26

18.10.2026

29. neděle v mezidobí

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Texty k rozjímání –

Ne. 18.10.2026 29.neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 45,1-4-6

Žalm: Zl 96(95)

2. čtení: 1Sol 1,1-5b

Evangelium: Mt 22,15-21

Vzdejte Hospodinu slávu a moc.

K ZAMYŠLENÍ Může křesťan dělit svou věrnost mezi císaře a Boha, mezi pozemskou a Boží autoritu? Tak postavili otázku Ježíšovi protivníci a čekali, že Ježíše nachytají buď jako nevěrného věřícího, který není zcela věrný Bohu, nebo jako nevěrného občana, který není věrný císaři. Odpověď ale žádné dělení nezduvodňuje, i když by to tak mohlo na první pohled vypadat. Každý věřící Izraelita (a právě takoví se Ježíše ptali) věděl, že Bohu náleží všechno: svět, císař, denár – ale hlavně člověk sám. Člověk, který v sobě nese obraz Boží, má Bohu patřit cele. Potom si může dovolit respektovat císaře, platit peníz daně, žít v tomto světě bez obav, že všechno pokazí. Ale patřit plně a cele z hloubi svého nitra Bohu, není nic snadného. Bůh nás v tom však nenechává samotné, když vkládá do našeho nitra Ducha, který sám volá: „Abba, Otče“!

Po. 12.10.2026

1. čtení: Ef 2,1-10

Žalm: Zl 100

Evangelium: Lk 12,13-21

Bůh nás učinil, a my mu náležíme.

Út. 13.10.2026

1. čtení: Ef 2,12-22

Žalm: Zl 85

Evangelium: Lk 12,35-38

Hospodin mluví svému lidu o pokoji.

St. 14.10.2026

1. čtení: Ef 3,2-12

Žalm: Iz 12

Evangelium: Lk 12,39-48

S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.

Čt. 15.10.2026

1. čtení: Ef 3,14-21

Žalm: Zl 33

Evangelium: Lk 12,49-53

Země je plná Hospodinovy milosti

Pá. 16.10.2026

1. čtení: Ef 4,1-6

Žalm: Zl 24

Evangelium: Lk 12,54-59

To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine.

So. 17.10.2026

1. čtení: Ef 4,7-16

Žalm: Zl 122

Evangelium: Lk 13,1-9

Do domu Hospodinova půjdeme s radostí

Ne. 18.10.2026

1. čtení: Ex 22,20-26

Žalm: Zl 18(17)

2. čtení: 1Sol 1,5c-10

Evangelium: Mt 22,34-40

Miluji tě, Hospodine, má sílo.

Další podněty k rozjímání:

<https://www.vira.cz/Nedelni-liturgie>

Bruno Ferrero – **Lék pro duši.** (Úryvky z knihy. Vydalo nakladatelství Portál)

LEGENDA O VÍNU

Kdysi dávno, když byly všechny rostliny ještě nové, se snažily pochopit, k čemu se dají využít jejich květy, plody a listy. Všechny byly tak odlišné a tak krásné! Od plachých cyklámenů až po jabloně obtěžkané šťavnatými červenými plody. Jen jedna malá rostlinka stála tiše v koutě, jako dítě, které nikdo nepozval ke hře. Její kmen byl křivý a šedivý, pouze listy byly velmi krásné, jednoduché, ale elegantní, zvláště na podzim, když se jejich barva měnila na oranžovou a žlutou. Květy měla malé a bezvýznamné, neplodila žádné ovoce. Nerezignovala na ně však. Větve vinné révy začaly tvořit krásné pergoly, které poskytovaly stín ostatním rostlinám a zvířatům.

A tak jednou rodinka pelikánů opustila slunné útesy u moře a usadila se na chladné mýtině zastíněné vinnou révou, která je mateřsky vítala do náručí svých výhonků. Z vajíček se zde vylíhli dva nádherní malí pelikáni, statní a věčně hladoví.

Pelikáni se pravidelně potápěli, odvážně překonávali vlny, aby ulovili ryby a korýše a naplnili jimi věčně otevřené zobáky svých mláďat. Během jedné strašné zimy se však pelikán dostal do potíží. Vítr a vichřice se střídaly bez přestávky. Bylo pro něj nemožné

vznést se do vzduchu. Silný vítr jím dokonce mrštil o skálu a on se ocitl na zemi se zlomeným a nepoužitelným křídlem. Choulil se v hníždě se svými mláďaty. Dvě mláďata křičela s doširoka otevřenými zobáky: „Hlad! Hlad!“

Pelikán, zdrcený jejich utrpením, udělal to, co je u jeho druhu obvyklé: zabořil zobák do prsou a nabídl mláďatům svou krev a maso. Takto několik dní krmil svá mláďata. Navzdory své oběti se mu podařilo přežít několik dní. Pak zemřel.

Vinná réva plakala a trpěla. Několik kapek krve hrdinné pelikání matky ulpělo na větvích jako drobné perly. Když nastal večer, slavík se něžně usadil na stonku révy a začal zpívat, aby ji utěšil. Zpěv byl tak líbezný, že se v rostlině rozlila pohoda. Její slzy se nasýtily sladkostí, a když se rozednělo, rostlina se rozzářila.

Slunce zahalilo výhonky svými měkkými, hřejivými paprsky. Pak rostlina jako mávnutím kouzelného proutku pocítila, jak v ní proudí nová míza. Kapky krve, krásné jako rubíny, se začaly měnit v malé plody: první hrozny. Hravý vánek rychle procházel větvemi vinné révy a shromažďoval hrozny do různě velkých trsů. Slunce je rychle nechalo dozrát. Dva malí pelikáni brzy zjistili, jak jsou dobré, a dosyta se jich najedli. Nabrali sílu a po několika dnech začali odlétat zpět do svých modrých lovišť.

Vinná réva byla konečně šťastná.

Muži brzy objevili výtečnou dobrotu hroznů a hlavně mnoho vlastností, které jejich šťáva měla. Tak se zrodilo víno.

Proto si Ježíš vybral víno jako symbol své krve.
